

værende Trafikminister, at Banen særlig skulde tjene den gennemgaaende Trafik; naar den fik Forbindelse med Statsbanestationen i Hillerød, skulde den navnlig tjene til at føre Godstrafikken paa de kortere Afstande ned gennem Sydsjælland og derved aflaste Københavns Godsbanegaards Trafik. Det var i de Aar, hvor der var saa stærk Trafik paa Godsbanegaarden, at man havde vanskeligt ved at ekspedere det; nu kan det nok være, at Krigen har medført, at Forholdene er blevet noget anderledes, men vi forventer, at der atter skal blive en større Trafik. Jeg vil tro, at denne Bane ikke kan tjene det Formaal, den er bestemt til at tjene, hvis den ikke bliver ført helt igennem, altsaa op igennem Hornsherred, over Fjorden og gennem Landet til Hillerød. I Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Lange og det ærede Medlem Hr. Niels Petersen vil jeg altsaa henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at søge en større Bevilling optaget paa Finanslovsforslaget.

Jeg har et ganske kort Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Det vilde sikkert interessere adskillige Medlemmer, i hvert Fald vilde det interessere mig, om den højtærede Minister vilde meddele os sine Motiver til at forflytte Skovrider Westergaard fra Lystskovdistriktet i Dyrehaven til Odsherred. Det er ingen Hemmelighed, at det ikke er Hr. Westergaards eget Ønske at blive forflyttet til Odsherred, det er jo blevet slaaet op i Bladene, at han er meget imod det. Jeg har hørt sige, og det er vist ogsaa rigtigt, at Direktøren for Statsskovvæsenet Kammerherre Buchwald har udtalt, at han ikke har det mindste at udsætte paa Skovrider Westergaards forstlige Arbejde. Jeg kunde derfor ønske at faa at vide, hvilke Motiver der er for denne Forflyttelse, og jeg beder den højtærede Landbrugsminister udtale sig herom — jeg er jo ikke i Tvivl om, at den højtærede Minister har sine Motiver.

Til Slut skal jeg sige et Par Ord om et Emne, der er nævnt adskillige Gange, ogsaa nu i Aften, nemlig det bebudede Lovforslag om en Avancebegrænsning og Prisaftaler. Jeg vil paa Haandværkets Vegne protestere mod en saadan Lovs Fremkomst, ikke fordi Haandværket paa nogen som helst Maade er ængsteligt for en saadan Lov, thi den vil sikkert ikke føre til det allermindste, men der vil ligge en Mistænkeliggørelse af det danske Haandværk i Fremkomsten af en saadan Lov, en Formening om, at Haandværket optræder

forkert og tager Priser, som man ikke er berettiget til. Man er blevet animeret til at fremskynde Lovforslagets Fremkomst gennem forskellige Møder og Foreninger her i København, men jeg er nu meget i Tvivl om, at f. Eks en Kontorchef — maaske er han Kontorchef i et Ministerium, men jeg ved for øvrigt ikke, hvor denne Mand er Kontorchef — kan bedømme de Forhold, som Haandværket og Handelen arbejder under; det vil vist blive uhyre svært for en Mand, der sidder med en fast pensionsgivende Løn, som han faar udbetalt maanedsvist, at bedømme de Forhold, som Handelen og Haandværket arbejder under.

Jeg kender ikke stort til Handelen, men jeg har den gode Tro, at Handelens Mænd arbejder under samme Vilkaar som Haandværkets. En Haandværker kan ofte miste Beløb, som han sikkert har regnet med, og det gør, at han somme Tider maa tage en noget større Pris, end det ser ud til, Arbejdet kan gøres for efter nøje Udregning. I dette Øjeblik er det Bagerne, der særlig er paa Tapetet, og i Aften har de ogsaa været omtalt. Jeg tror, det er med Bagerfaget som med andre Erhverv, at den frie Konkurrence nok skal føre til, at der ikke tages højere Priser end de lavest mulige.

Og naar der ret ofte har været Tale om det førmastelige i Prisaftaler, skal jeg dertil sige, at de er en ret stor Nødvendighed paa Grund af vort Licitationsvæsen, der forlokker unge Haandværkere, som muligvis ikke har tilstrækkelig Evne til at kalkulere, ud i Forhold, hvor de i mange Tilfælde bliver ruineret. Derfor er man indenfor de forskellige Fag nødt til at retlede den Slags Kolleger, saa at de kan faa fornuftige Priskalkulationer.

Som sagt, jeg vil som Haandværker protestere mod den Mistænkeliggørelse, der vil ligge i en saadan Lovs Fremkomst — den vil ikke faa det mindste at sige, det saa vi jo under Krigen, da der ikke var det mindste at gøre mod Haandværkerne, som snarere faar for lidt end for meget for deres Varer.

Lauritz Laursen: Jeg maa sige, at det ikke er meget fristende at holde nogen lang Tale paa dette Tidspunkt af Døgnet, særlig naar man ikke er vant til at præstere sit Arbejde paa denne Tid. Man havde heller ikke troet, at der, efter at Socialdemokratiet er kommet til Magten — det Parti, der jo som et af de vigtigste Punkter paa deres Program har Indførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen — skulde